

Spaanse DROOM

Debbie de Jong nam negen jaar geleden ontslag als producent bij Endemol en vertrok met haar man, acteur Alfred van den Heuvel, en kinderen Sam en Roos (nu 19 en 15) naar Spanje. Wij bezochten hun B&B in een oud landhuis.

FOTOGRAFIE ERIC VERHOEVEN, TESSA JOL TEKST ARANKA VAN DER POL

Alfred is minder gecharmeerd van alle curiosa. Als hij hier lang is, breekt het hem op'

Eerder woonde het gezin in een riant huis in Amsterdam-Zuid, dat er van binnen al net zo frivol uitzag als Debbie's B&B 123 Olé in het dorpje Sant Andreu del Terri, niet ver van Barcelona. "In de tijd dat ik Alfred leerde kennen had hij een echt mannenappartement, waar alles grijs en wit was. Maar toen we gingen samenwonen vond hij het al snel net zo leuk als ik om kleur te brengen in huis. Zo heeft hij ooit onze slaapkamer sportwagenrood geverfd."

Jarenlang leefde Debbie een druk leven met een goede baan en een vette portemonnee, tot ze op een dag ineens iets anders wilde. "Ik had de behoefte om helemaal vanaf nul te beginnen. Voor een tijdje naar het buitenland vertrekken leek me heerlijk." Alfred was op dat moment druk met zijn werk als acteur, maar een huis in het buitenland sprak hem wel aan. Dus besloten ze eerst een jaar een huis te huren om te kijken of het beviel. Ondertussen zou Alfred op en neer reizen om in Nederland te kunnen blijven werken, wat hij nog steeds doet. "Spanje heeft ons altijd aangetrokken, dus daar gingen we als eerste kijken. Bij toeval kwamen we op een kwartier rijden vanaf Gerona het prachtige familiehuis Can Portell tegen. Eigenlijk stond het alleen te koop, maar we wilden er toch even kijken. We liepen naar binnen en dachten: wow, als je ooit in zo'n prachtig huis zou kunnen wonen! Het was negenhonderd vierkante meter groot, en vast ver boven ons budget. Anderhalf uur later hadden we het huis gehuurd. Voor een jaar. Het stond al zo lang te koop dat de eigenaar het graag aan ons verhuurde."

VROLIJKE KERMIS

Aan de buitenkant hoefde er weinig te gebeuren, maar vanbinnen transformeerde Debbie de oude herenboerderij in een sfeervolle B&B met kruip-door-sluip-door-kamers, gezellige zit-hoeken en opvallende snuisterijen. "Ik vind het heerlijk om op rommelmarkten en in brocantehallen en kringloopwinkels rond te scharrelen. Je kunt mij niet gelukkiger maken dan door me op zaterdag vier adressen te geven van markten die ik allemaal af mag struinen. Ik koop er oude serviezen, beeldjes, nep-rozen, je kunt het zo gek niet bedenken." In de B&B is het dan ook een bonte verzameling van kitscherige beelden, fleurige prints, kanten lampenkappen en schilderijen. "Overal staan beeldjes; van jonge cowboys en zoete meisjes tot grote Maria's. Alfred is wat minder gecharmeerd van alle curiosa. Als hij hier lang is, breekt het hem weleens op. Dan staat de keuken vol met potten noten en thee en ►

Tets weggooien is voor mij een vrij onmogelijke actie

binnenkijken

kan hij door de bomen het bos niet meer zien.” De woonkamer, die ook door de gasten wordt gebruikt, is een vrolijke kermis voor het oog. Aan de ene kant staat een grote loungebank van donker leer, aan de andere kant een bank met koeienvellen. Twee rode fauteuils steken af tegen de felgroene muur met twee schilderijen van Peter Donkersloot. Een kroonluchter aan het plafond, blauwe en rode vloerlampen in de hoeken en een kabouter die dienstdoet als bijzettafel: het doet bijna sprookjesachtig aan. In het midden van de ruimte prijkt een paarse poef op een felgekleurd bloementapijt. “Ik voel me prettig in deze kamer. De fauteuils sleep ik al een heel leven achter me aan en het waanzinnige gebloemde vloerkleed uit Moldavië, dat ik bij de Rozenkelim in Nederland kocht, is een van mijn pronkstukken.”

FLAMENCOJURKEN

Debbie is gek op bloemen en harde kleuren en zoekt het liefst naar contrasten. “Maar er zijn ook veel bloemen en harde kleuren die ik lelijk vind. Dat luistert heel nauw, al kan ik moeilijk uitleggen waar het ’m in zit. Soms komen mensen heel lief met een bordje aanzetten, waarvan ze onterecht denken dat ik het leuk vind. Dat gebruik ik dan als drinkbakje voor de poezen. Weggooien is voor mij een vrij onmogelijke actie.”

In de biljartkamer hangen tientallen Spaanse flamencojurken en schoenen, die Debbie als hobby verkoopt. Net als de kaarsen, accessoires en andere hebbedingen in de vitrinekast. “Samen met mijn zusje heb ik een webwinkel, Pimp en Co, waar we veel van deze spullen aanbieden.” Beneden zijn drie gezamenlijke ruimtes en vier gastenkamers, ingericht met Spaanse tegels, knusse kussens, brocante spiegels en speelse lampen. Boven bevinden zich naast de privéslaapkamers van het gezin nog drie grote gezinskamers en een bibliotheek met mooie houten kasten en een gouden tafel. “Die is ooit van een oude zigeunerin en haar familie geweest en heb ik ergens op de kop getikt.” In de uitgestrekte, schaduwrijke tuin met zwembad staan twee echte pipowagens, waar vooral gezinnen graag overnachten. Achter in de tuin in de omgebouwde stallen bevinden zich de yogaruimte en nog twee gastenverblijven. En zoals in een land met een warm klimaat heel gewoon is zijn het terras en de veranda een verlengstuk van de binnenruimte. Er wordt volop buiten geleefd. “De loungebank beneden onder het terras is een van mijn favoriete plekken. Net als de grote tafel. Met mooi weer zitten we daar heerlijk te tafelen, mét alle gasten.” ■

‘De gouden tafel is nog van een zigeunerin geweest’

